

Sygnatura akt VII U 633/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 r.

**Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2018 r. w J.

odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 14.08.2017 r., znak: (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę pomostową

I. umarza postępowanie w zakresie w jakim decyzja z 19.09.2017 r. zmieniła decyzję z 14.08.2017 r.,

II. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 14.08.2017 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni B. S. prawo do emerytury pomostowej od 15 lipca 2017 roku.

Sygn. akt VII U 633/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2017 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił B. S. prawa do emerytury pomostowej na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o emeryturach pomostowych w związku z niespełnieniem przez wnioskodawczynię warunków do przyznania świadczenia. Zdaniem organu rentowego wnioskodawczyni nie udowodniła co najmniej 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, nie wykonywała przed dniem 1 stycznia 1999 r. prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, nie wykonywała po dniu 31 grudnia 2008 r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodniła rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresów zatrudnienia wnioskodawczyni:

- od dnia 1 grudnia 1980 r. do dnia 30 kwietnia 1981 r. oraz od dnia 1 maja 1981 r. do dnia 19 stycznia 1983 r. w (...) sp. z o. o., ponieważ w przedłożonym świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracodawca nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze,

- od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r. w Hucie (...), ponieważ wnioskodawczynie nie przedłożyła świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach,

- od dnia 9 czerwca 2017 r. do dnia 14 lipca 2017 r. ponieważ istnieje konieczność złożenia przez płatnika składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zgłoszenia danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (dokument (...)).

B. S. wniosła od powyższej decyzji odwołanie, domagając się przyznania prawa do emerytury pomostowej w związku z pracą wykonywaną w warunkach szczególnych w kwestionowanych przez organ rentowy okresach zatrudnienia. Wnioskodawczynie przedłożyła przy tym skorygowane przez pracodawcę - (...) sp. z o. o. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okresy od dnia 1 grudnia 1980 r. do dnia 30 kwietnia 1981 r. oraz od dnia 1 maja 1981 r. do dnia 19 stycznia 1983 r. Odnośnie okresu zatrudnienia w Hucie (...) wnioskodawczynie nadmieniła, iż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała tam prace w szczególnych warunkach, zajmując kolejno stanowiska bezpośrednio przy produkcji wyrobów ze szkła oraz w zespołach formujących szkło tj.: pakowacza szkła, sortowacza szkła, opękiwacza szkła, sortowacza – pakowacza i matowacza szkła. Wnioskodawczynie nadmieniła również, że stosunek pracy rozwiązała z dniem 14 lipca 2017 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał przy tym, że wobec wniesionego odwołania, decyzją z dnia 19 września 2017 r. zaliczył wnioskodawczynie do okresów pracy w szczególnych warunkach okresy zatrudnienia:

- od dnia 1 grudnia 1980 r. do dnia 30 kwietnia 1981 r. oraz od dnia 1 maja 1981 r. do dnia 19 stycznia 1983 r. - na podstawie przedłożonego świadectwa pracy wystawionego w dniu 29 sierpnia 2017 r. przez (...) S.A.,

- od dnia 9 czerwca 2017 r. do dnia 14 lipca 2017 r. - na podstawie przedłożonych druków (...).

Organ rentowy nadmienił, że nadal nie zaliczył wnioskodawczynie jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S., urodzona (...), udokumentowała ponad 37 lat i 22 dni łącznego stażu składkowego i nieskładkowego oraz 2 lata, 2 miesiące i 25 dni okresu pracy w szczególnych warunkach (okresy: od dnia 1 grudnia 1980 r. do dnia 30 kwietnia 1981 r., od dnia 1 maja 1981 r. do dnia 19 stycznia 1983 r. oraz od dnia 9 czerwca 2017 r. do dnia 14 lipca 2017 r.). B. S. rozwiązała stosunek pracy z dniem 14 lipca 2017 r.

/bezsporne/

W dniu 14 lipca 2017 r. B. S. złożyła wniosek o emeryturę pomostową, który decyzją z dnia 14 sierpnia 2017 r. został rozpoznany odmownie z uwagi na niespełnienie przez wnioskodawczynię warunków do przyznania świadczenia - wobec nieudowodnienia co najmniej 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, niewykonywania przed dniem 1 stycznia 1999 r. prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, niewykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nieudowodnienia rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Decyzją z dnia 19 września 2017 r. organ rentowy, wobec wniesionego odwołania, odmówił wnioskodawczynie prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie przez wnioskodawczynię warunków do przyznania świadczenia tj. nieudowodnienia co najmniej 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

/dowód: wniosek z dnia 14 lipca 2017 r. k. 2 - 7 akt emerytalnych tom I,

decyzja z dnia 14 sierpnia 2017 r. k. 41 akt emerytalnych tom I,

decyzja z dnia 19 września 2017 r. k. 8 akt emerytalnych tom II/

B. S. w okresie od dnia 25 kwietnia 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r. była zatrudniona w Hucie (...) w P., gdzie kolejno od dnia 19 lipca 1983 r. pracowała na stanowiskach przy produkcji wyrobów ze szkła oraz w zespołach formujących szkło tj. jako: pakowacz szkła - do dnia 31 stycznia 1985 r., sortowacz szkła od dnia 1 lutego 1985 r. do dnia 31 października 1996 r., opękiwacz szkła od dnia 1 listopada 1996 r. do dnia 2 marca 2008 r., sortowacz – pakowacz i matowacz szkła od dnia 3 marca 2008 r. do dnia 30 listopada 2008 r.

Pracę na wszystkich stanowiskach wnioskodawczynie wykonywała na hali produkcyjnej. Praca na stanowisku pakowacza szkła obejmowała ostatni etap produkcji kloszy oświetleniowych – wnioskodawczynie pakowała gotowe wyroby szklane, często o znacznej wadze, w paczki bądź na palety bezpośrednio przy ciągu produkcyjnym. Pracując na stanowisku sortowacza szkła wnioskodawczynie otrzymywała wyrób po opęknięciu - oglądała wyrób pod lampą. Jej zadaniem było wyłapywanie wad wyrobu (zarysowania, pęknięcia) i przekazanie go do szlifierni bądź odrzucenie. Pracę tą wykonywano w rękawicach. Pracując na stanowisku opękiwacza szkła wnioskodawczynie stawiała wyrób szklany na specjalnym urządzeniu - opękarce, które miało tarczę obrotową, przy którym był palnik gazu, podwyższający temperaturę obrabianego wyrobu. Wnioskodawczynie stała przy urządzeniu ze specjalnym kamieniem, maczanym co pewien czas w wodzie i zarysowywała szkło, tak aby część robocza (kapa) oddzieliła się. Pracując na stanowisku matowacza szkła wnioskodawczynie wkładała szkło do skrzyni z kwasem, później do wody. Wykonując tą pracę pracownicy używali odzieży ochronnej, w tym specjalnych rękawic i masek.

W okresie zatrudnienia w Hucie (...) w P. wnioskodawczynie korzystała z urlopu bezpłatnego w okresie od dnia 25 grudnia 2003 r. do dnia 26 grudnia 2003 r. oraz w dniu 29 grudnia 2003 r. Wnioskodawczynie korzystała z urlopu wychowawczego w okresach: od dnia 2 stycznia 1987 r. do dnia 9 lipca 1989 r. oraz od dnia 13 listopada 1989 r. do dnia 5 listopada 1990 r. Wnioskodawczynie korzystała z urlopu macierzyńskiego w okresach: od dnia 10 września 1986 r. do dnia 30 grudnia 1986 r., od dnia 10 lipca 1989 r. do dnia 12 listopada 1989 r. Po dniu 14 listopada 1991 r. wnioskodawczynie łącznie przebywała na zasiłkach chorobowych i opiekuńczych przez 1 rok, 4 miesiące i 22 dni.

/dowód: świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2008 r. k. 12 akt emerytalnych tom I,

zeznania I. K. e – protokół z dnia 22 grudnia 2017 r. 00:10:01 i dalej,

zeznania A. R. e – protokół z dnia 7 lutego 2018 r. 00:06:04 i dalej,

zeznania wnioskodawczynie e - protokół z dnia 7 lutego 2018 r. 00:26:05 i dalej/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t. jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 664 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawczyni prawa do emerytury, podając, że nie spełniła ona warunków do przyznania świadczenia z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, niewykonywanie przed dniem 1 stycznia 1999 r. prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, niewykonywanie po dniu 31 grudnia 2008 r. prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nieudowodnienie rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Przy czym od razu zauważyć należy, że wobec wniesionego odwołania, decyzją z dnia 19 września 2017 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do emerytury pomostowej jedynie z uwagi na nieudowodnienie co najmniej 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Pozostałe warunki uzyskania prawa do świadczenia wnioskodawczyni - w ocenie organu rentowego - spełniła.

W takim kontekście wyjaśnić należy, że w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalali w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B (§ 2). W kontekście przedmiotowej sprawy wskazać zatem należy, że pracą w szczególnych warunkach jest przykładowo praca w zespołach formujących szkło przy formowaniu wyrobów szklanych czy przy obróbce płomieniowej szkła wymienia się ją bowiem w rozporządzeniu – w wykazie A, dziale XIII w poz. 3 i 24. Wskazać również przy tym należy, że w zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. Urz. MG z 1987 r., nr 4, poz. 7) – w dziale XIII, pod poz. 3 (formowanie wyrobów szklanych), pkt 8 i 9 wykazu A wymienia się prace sortowacza - brakarza wyrobów szklanych (w procesie produkcyjnym) czy sortowacza – pakowacza, a pod poz. 24 (obróbka płomieniowa szkła), pkt 1 wymienia się pracę na stanowisku aparaturowy obróbki płomieniowej szkła. Nadto dodać również można, że w dziale XIV („prace różne”), poz. 20 („prace przy produkcji drobnych wyrobów ze szkła”) wymienia się stanowiska: matowacza wyrobów szklanych (pkt 14), aparatowy obróbki płomieniowej szkła (pkt 24), sortowacza wyrobów szklanych (w procesie produkcyjnym – pkt 32) oraz pakowacza szkła (pkt 34). Zauważyć oczywiście przy tym należy, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są jedynie okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1 rozporządzenia).

Dalej wskazać należy, że co do zasady w myśl § 2 ust. 2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Na gruncie przedmiotowej sprawy odnotować trzeba, że odnośnie spornego co do charakteru okresu zatrudnienia w Hucie (...) w P. wnioskodawczyni przedłożyła świadectwo pracy, w którym wyszczególniono kolejno zajmowane przez nią stanowiska pracy tj.: pakowacza szkła od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 31 stycznia 1985 r., sortowacza szkła od dnia 1 lutego 1985 r. do dnia 31 października 1996 r., opękiwacza szkła od dnia 1 listopada 1996 r. do dnia 2 marca 2008 r., sortowacza – pakowacza i matowacza szkła od dnia 3 marca 2008 r. do dnia

30 listopada 2008 r. Pewna niedokładność w przywołanym świadectwie pojawiła się natomiast w pozycji informującej o pracy w szczególnych warunkach, gdzie niekonsekwentnie wskazano, że w całym okresie od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r. wnioskodawczyni zatrudniona była na stanowisku sortier – pakowacz szkła, tj. na stanowisku przewidzianym w wykazie A, dziale XIII, poz. 3 pkt 9 zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. Tak sporządzone świadectwo pracy wymagało zatem uściślenia. Sąd Okręgowy miał przy tym na uwadze, że w postępowaniu sądowym możliwe jest dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w § 2 ust. 2 ww. rozporządzenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1985 r., sygn. akt III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., sygn. akt III UZP 48/84). Dlatego też Sąd dopuścił w niniejszej sprawie obok dowodu ze świadectwa pracy, również dowód z zeznań świadków oraz wnioskodawczyni. Przeprowadzone w ten sposób postępowanie w ocenie Sądu ponad wszelką wątpliwość wykazało, że wnioskodawczyni będąc zatrudnioną w okresie od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r. (tj. 25 lat, 4 miesiące i 12 dni) w Hucie (...) w P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z wyłączeniem okresów wskazanych w świadectwie pracy) wykonywała pracę w szczególnych warunkach.

Analizując zeznania świadków i wnioskodawczyni odnotował Sąd w pierwszej kolejności, że świadek A. R. okazała w toku rozprawy do wglądu świadectwo pracy z dnia 31 października 2004 r. z okresu zatrudnienia w Hucie (...), w którym podano, że w okresie od lutego 1983 r. do 31 października 2004 r. pracowała ona w szczególnych warunkach kolejno na stanowiskach: zbieracz szkła (wykaz A, dział XIII, poz. 3, pkt 8), sortier szkła (wykaz A, dział XIII, poz. 3, pkt 9), opękarz szkła (wykaz A, dział XIII, poz. 24, pkt 1 Zarządzenie nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego). Natomiast świadek I. K. pracowała w Hucie (...) w latach 1996 – 2003 jako sortier szkła oświetleniowego. Świadek A. R. potwierdziła przy tym, że wnioskodawczyni pracowała początkowo jako pakowacz szkła, następnie jako sortowacz szkła oraz opękarz szkła. Świadczenie szczegółowo opisywali specyfikę pracy na poszczególnych stanowiskach zajmowanych przez wnioskodawczynię. Wskazywali (w szczególności A. R.), że pracę na wszystkich stanowiskach wnioskodawczyni wykonywała na hali produkcyjnej. Praca na stanowisku pakowacza szkła obejmowała ostatni etap produkcji kloszy oświetleniowych – wnioskodawczyni pakowała gotowe wyroby szklane, często o znacznej wadze, w paczki bądź na palety bezpośrednio przy ciągu produkcyjnym. Pracując na stanowisku sortowacza szkła wnioskodawczyni otrzymywała wyrób po opęknięciu - oglądała wyrób pod lampą. Jej zadaniem było wyłapywanie wad wyrobu (zarysowania, pęknięcia) i przekazanie go do szlifierni bądź odrzucenie. Pracę tą wykonywano w rękawicach. Pracując na stanowisku opękiwacza szkła wnioskodawczyni stawiała wyrób szklany na specjalnym urządzeniu - opękarce, które miało tarczę obrotową, przy którym był palnik gazu, podwyższający temperaturę obrabianego wyrobu. Wnioskodawczyni stała przy urządzeniu ze specjalnym kamieniem, maczanym co pewien czas w wodzie i zarysowywała szkło, tak aby część robocza (kapa) oddzieliła się. Pracując na stanowisku matowacza szkła wnioskodawczyni wkładała szkło do skrzyni z kwasem, później do wody. Wykonując tą pracę pracownicy używali odzieży ochronnej, w tym specjalnych rękawic i masek.

W ocenie Sądu zeznania świadków zasługiwały na wiarę, ponieważ korelowały one w pełni ze świadectwem pracy, doprecyzowując jedynie charakter prac wykonywanych przez wnioskodawczynię. Świadczenie ze szczegółami opisywali obowiązki związane z pracą wykonywaną przez wnioskodawczynię oraz warunki tej pracy. Zeznania te były przy tym spójne i logiczne, a zeznania wnioskodawczyni były z nimi zbieżne. Znamienne było przy tym, że świadek A. R. pracowała w Hucie w zbliżonym do wnioskodawczyni przedziale czasowym na analogicznych stanowiskach, zatem dokładnie znała specyfikę wykonywanej przez wnioskodawczynię pracy. Natomiast świadek I. K., pracująca w Hucie w okresie, gdy wnioskodawczyni pracowała tam jako opękarz, pracowała na stanowisko bezpośrednio obok – odbierała od wnioskodawczyni wyrób po opęknięciu. Z powyższych względów Sąd ocenił zeznania świadków jako wiarygodne i miarodajne, nie znajdując przy tym – w kontekście specyfiki zakładu pracy – podstaw do ich kwestionowania. Zatem zdaniem Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwalał na przyjęcie wersji wnioskodawczyni. Zakres wykonywanych przez wnioskodawczynię obowiązków od dnia 19 lipca 1983 r. do dnia 30 listopada 2008 r. na kolejno zajmowanych przez nią stanowiskach, odpowiada stanowiskom wskazanym w przywołanym już powyżej zarządzeniu, w szczególności zaś praca na stanowisku „opękarz szkła” odpowiada pracy na stanowisku aparatu obróbki płomieniowej szkła.

Biorąc powyższe pod uwagę nie budziło zdaniem Sądu wątpliwości, że praca wnioskodawczynie w Hucie (...) stanowiła pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Powyższy okres nawet po wyłączeniu okresów niewykonywania pracy, w tym tych za które wnioskodawczynie otrzymała wynagrodzenie chorobowe albo świadczenia z ubezpieczenia społecznego (art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych), liczony łącznie z okresem pracy przyjętym za udokumentowany przez organ rentowy (tj. 2 lata, 2 miesiące i 25 dni) wynosi ponad 15 lat.

Dlatego też Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w punkcie II wyroku, zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie wnioskodawczynie prawa do emerytury pomostowej od dnia 15 lipca 2017 r., tj. od dnia następnego po dniu w którym wnioskodawczynie rozwiązała stosunek pracy. Postępowanie w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona decyzją organu rentowego z dnia 19 września 2017 r., Sąd w oparciu o przepis art. 477¹³ k.p.c. umorzył (punkt I wyroku).